

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 64

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνεται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOORMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

29, ΜΑΪΟΥ 1885.

Τινὲς παρεπονήθησαν ὅτι ἦσαν σκληρὰ πολὺ ὅσα εἰς τὰ τελευταῖα δύο φύλλα περὶ φιλίας, εἰλικρινείας, ἀγάπης, τιμιότητος κλ. ἐγράψαμεν, ἀλλ' ἄρα γε ποῖον τῶν δύο εἶνε τὸ καλλίτερον; νὰ γέινωται ἕσα ἐγράψαμεν (μερικὰ δὲ καὶ χειρότερα ἀκόμη) καὶ νὰ σιωπῶνται, ἢ νὰ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ σκοπῷ διορθώσεως; Ἡμεῖς εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες θεωροῦν καλὸν νὰ μὴ κρύπτωνται τὰ ἐλαττώματα, καὶ ἐπειδὴ ἀδύνατον νὰ υπάρξῃ ὑπὸ τὸν ἥλιον λαὸς ἡ κοινωνία ἢ καὶ ἀπλῶς ἄτομον ἄνευ τινὸς οἰουδῆτινος ἐλαττώματος μικροῦ ἢ μεγάλου, δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ καυχῶμεν ἡμεῖς (οἱ Κύπριοι, διότι ἦσαν γενικὰ τὰ γραφόμενά μας) ὅτι ἐξαιρετικῶς ἔχομεν ἐν πᾶσι καλῶς, δὲν εἶνε δὲ καθόλου ἐντροπὴ νὰ κατακρίνωνται δημοσίως τὰ ἄξια κατακρίσεως καθόσον ἐπιτρέπεται τοῦτο ὑπὸ τῆς δημοσιογραφικῆς εὐπρεπειας. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἡμεῖς βαπτίσαντες τὸ φύλλον μας Σατυρικόν, τὸ ὁποῖον ὅμως ὁμολογητέον, οὔτε γροικὰν σατυρικοῦ φύλλου φέρει, πλείστα ὅσα ἄξια σατύρας γινόμενα εἰς διάφορα τῆς νήσου μέρη ἀφίνομεν νὰ παρέρχωνται ἀπαρετήρητα, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ πολλοὶ λέγουσι «πρέπει νὰ ἦνε σατυρικά φύλλα τῶν ἄλλων μερῶν καὶ νὰ δῆς». Ἀλλ' ἡμεῖς τὸ στενὸν τοῦ τόπου μας βλέποντες, (διότι μετρούμεθα εἰς τὰ δά-

κτυλα) δὲν δυνάμεθα νὰ ἀκολουθήσωμεν τὰ ἔχνη ἄλλων τοιούτων φύλλων, διότι, δὲν ἀγνοοῦμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι, καὶ ὑφ' οὐδενὸς θὰ ἐτυγχάνομεν ἠθικῆς υποστηρίξεως, καὶ ἀπηγορευμένη θὰ ἦτο ἡ εἰσὸς τοῦ φύλλου ἐν ταῖς οἰκίαις. Τοῦτων λοιπὸν οὕτως ἐχόντων ἡ προσπάθειά μας περιστέρεται κυρίως εἰς δύο τινάς; νὰ μὴ ἀφίνωμεν ὀλως ἀνεξέλεγκτους πράξεις ἀξιωματέπτους, διότι τότε μένει ἀνεκτέλεστος ὁ κυριώτερος προορισμὸς τοῦ φύλλου μας, νὰ μεταχειριζόμεθα δὲ γλῶσσαν ἥτις, οὐδὲ τὸ εὐγενὲς κέντρον τῆς εὐθίκτου φιλοτιμίας ἡμῶν νὰ ἀμβλύνῃ, οὔτε ὅμως τόσον ἡπειὰ νὰ ἦνε ὥστε νὰ παρέρχεται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπηρείας. Τοῦτο μέχρι σήμερον ἐπεδιώξαμεν καὶ τοῦτο παντοτε θὰ ἐπιδιώκομεν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ προγράμματός μας; κηρύττομεν δ' ὅτι ὁσον προθύμως δεχόμεθα πᾶσαν ἀντίρρῃσιν ἢ ἐπιδιόρθωσιν ἐσφαλμένου τινὸς διαφύρου [ὅπερ καὶ ἐν Κύπρῳ βεβαίως καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον πιθανὸν νὰ συμβῇ] τόσον στεντορείως θὰ φωνάζωμεν τὴν ἀλήθειαν. Καὶ λίθους δ' ἂν πρόκηται νὰ βληθῶμεν διὰ τοῦτο, πᾶσα λιθοβολὴ ἰσχυροτέρην ποιήσεται τὴν φωνὴν ἡμῶν πρὸς κήρυξιν τῆς ἀληθείας; ἄχρις οὐ ὑπὸ τῶν λίθων πνιγῇ. Ταῦτα πρὸς γνῶσιν πολλῶν.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἀγ. Ἑλένης, οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἑλλ. Σχολείου Λεμεσσοῦ ἐστειλαν πρὸς τὴν Α. Ὑψ. τὸν διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου Κωνσταντίνου, διὰ τοῦ κ. Καλαύτης ὁ πρόξενος, τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα.

«Διάδοχῳ Κωνσταντίνῳ

Ἀθήνας.

Μαθηταὶ Ἑλληνικῆς Σχολῆς ἔχοντα Ὑμ. Ὑψηλότητι ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ὑγίαν, εὐδοξίαν καὶ πανελλήνιον βασιλείαν.

Ὑ)πρόξενος Γ. Καλαύτης.»

Χθὲς δὲ ἐλήφθη τηλεγραφικῶς αὐτοῖς ἡ ἐξῆς ἀπάντησις:

«Ἑλληνι Προξένῳ Λεμεσσοῦ.

Εὐχαριστῶ ὑμῖν καὶ Ἑλλ. σχολῇ ἀπὸ καρδίας ἐπὶ τοῖς συγχαρητηρίοις.

Κωνσταντίνος.»

Ἡ Κυβέρνησις ἤρχιτε νὰ τὰ κάμνῃ πάλιν (ἂν παρήτησε ποτέ). Μᾶς σύρει ἕνα τηλεγράφων κάμποσον φουσκωμένον ὅτι δῆθεν ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ μᾶς χαρίσῃ ὅλον τὸ ὕλικόν 54 μυλλίων ἀγγλικῶν σιδηροδρόμου, καὶ νὰ φροντίσωμεν ἡμεῖς ναυῶμεν χρήματα νὰ τὸν στρώσωμεν, μᾶς κάμνῃ λοιπὸν καὶ ἀνάπτουν ἡ ποδιαὶς μας, καὶ ἐσπρέχαμεν ἄνω κάτω, νὰ χαράξωμεν (ἐπὶ χαρτοῦ τώρα καὶ ὁστερα ἐπὶ γῆς) τὴν γραμμὴν ποῦ θὰ στρωθῇ, ποῦ θὰ γείναι οἱ σταθμοί, πόσον ναύλον πρέπει νὰ πληρώνῃ, καὶ ἕνας κλ. κλ. καὶ ἐνῶ ἡτοιμαζόμεθα νὰ ὑ-

πογράφωμεν καὶ νὰ στείλωμεν τὸν εὐχαριστήριον τηλεγράφων, ἀσὶπ, μᾶς λέγει ἐμετάνωσα» καὶ οὐδὲ τοὺς κόπους τοῦ κάμαμεν τρέξε 'πάνω τρέξε κάτω δὲν μᾶς τοὺς πληρώνει. Μᾶς εἶπε ν' ἀνοίξωμεν τὸ στόμα νὰ μᾶς βάλῃ ἐν λοκκοῦμι καὶ ἀφοῦ τ' ἀνοίξαμεν μᾶς τὸ ἀφῆκε κ' ἐγέμισεν ἀέρα. Μπράβω Κυρά Κυβέρνησις! Σ' εὐχριστοῦμεν! Δὲν πειράζει ὅμως. Μισή ἐντροπή δική σου, μισή δική μας· ἡ πάρε σὺ ὡς Κυβέρνησις τὸ μερίδιόν τοῦ λέοντος καὶ δὲν μᾶς κακοφαίνεται.

Μετὰ τοῦ ἐξ Αἰγύπτου ἐλθόντος χθὲς ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Ἀμστρογκ, ἦλθον καὶ περὶ τοὺς 80 ἡμαξηλάται οἱ ὅποιοι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς νήσου ἐσταλῆσαν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ 3 σελλινίων [ὡς ἐμάθαμεν] εἰς Σουακίμ. Ἐπὶ τοῦ προσώπου των ὑπάρχει ἀκόμη ἀντανάκλασις τοῦ χρώματος τῶν Ἀράβων ἀνταρτῶν ὑφ' ὧν ὀλίγον ἔλειψε νὰ συλληφθῶσιν εἰς μάχην τινὰ καθ' ἣν οἱ Ἀραβες διέσπασαν τὸ τετράγωνον τῶν Ἀγγλων· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τετραγώνου ἔπαθον οἱ ὑπερασπίζοντες τοὺτους Ἰνδοὶ ἄχρις οὗ ταχέως ἐσχηματίσθη τὸ τετράγωνον. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἕνας τέτοιος φόβος ἐπὶ τὴν καρδίαν εἶχε βάλῃ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἐντυπώσῃ τὴν χροιάν ἐπὶ τοῦ προσώπου. Καθ' ἃ ἐμάθαμεν, ἔπαθον καὶ αὐτοὶ μίαν τέχνην. Ὅταν συνεφωνήσαν διὰ νὰ πᾶν εἰς τὸ Σουακίμ ἔκαμαν, λέγουν, ἔγγραφα διὰ ἕξ μηνῶν καὶ ὅτι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἀπέλυσεν πρὶν συμπληρωθῇ ἡ ἐξαμηνία ὑπεχρεοῦτο νὰ τοῖς πληρώσῃ σὺν τῆς ἐξαμηνίας τὸν μισθόν· τῶρα δὲ τοῖς ἐπλήρωσε μόνον 3½ μηνῶν, καθ' οὓς εἰργάσθησαν, τοὺς ἐπῆρε τὰ ἔγγραφα καὶ τοὺς ἀπέλυσεν. Ἀγνοοῦμεν ἂν τοῦτο εἶνε βέβαιον· θὰ πληροφορηθῶμεν ὁμῶς.

Ἡ Κυβέρνησις κατόπιν τῶν ἀνακαλυφθεισῶν καταχρήσεων διευθυντῶν τινῶν τῆς δεκάτης, ἐθεώρησε σκοπιμώτερον νὰ μεταλλάξῃ τὰς θέσεις τῶν ἄλλων, καὶ διευθυντῶν καὶ εἰσπρακτόρων, θεωροῦσα οὕτω δυσκολωτέραν τὴν εἰσχώρησιν τῶν καταχρήσεων, πλὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν λέγομεν ὅτι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ τίμιος εἶνε πάντοτε τίμιος, ἀφορμὴν πρὸς κατάχρησιν δίδει ὁ ἀνεπαρκὴς καὶ εὐτελέστατος μισθὸς τὸν ὅποιον εἰς τοὺς Ναζήραδες καὶ εἰς τοὺς εἰσπρακτο-

ρχας δίδει, ἀπλῶς καὶ μόνον, διότι εἶνε Κύπριοι. Δὲν δύνανται ἄρ' αὖτε οἱ ἐγγύοι οὐκ ἀλλήλοι οἱ ὅποιοι εἶνε ἐπιφορτισμένοι πάντοτε τὰς δυσκολωτέρας καὶ βρυστέρας τῶν ὑπηρεσιῶν νὰ χωνεύσῃ τὸς μισθὸν ὅσον χωνεύει τὸ στομάχι τῶν Ἀγγλων ὑπαλλήλων τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία εἶνε 3—4 ὥρας τὴν ἡμέραν καὶ ἐντός πελατῶν τῶν πόλεων; Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ζήσῃ εἰς εἰσπρακτῶν π.χ. ὅστις περιφέρεται ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὰ χωρία μὲ 4 μόνον λίρας τὸν μῆνα; Ἀχ Κυβέρνησις! Κυβέρνησις! τὰ κάστανα ὅλα τὰ τραβᾷς εἰς τὴν ποδιά σου· καὶ πᾶει καλὰ ἂν ἦτανε δικά σου, ἀλλὰ μὲ ψοιμιά ξένα ταγίζεις τὰ παιδιὰ σου.

Ὁ ἐκ Λάρνακος κάλλιπτος νέος κ. Κωνσταντῖνος Μ. Κωνσταντινίδης ἀπὸ τινος κατέχων ἐνταῦθα τὴν θέσιν Ταμίου τοῦ Τελωνείου μετετέθη ὡς τοιοῦτος ἐν Λάρνακι, τὴν θέσιν δ' αὐτοῦ κατέλαβεν ὁ ἐκ Λάρνακος ἐπίσης κ. Ἀλέξανδρος Λοῖζου. Ὁφείλομεν νὰ δημολογήσωμεν ὅτι ὁ κ. Κωνσταντινίδης κατ' ὅλην τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του ἔδειξε διαγωγὴν ἀνεπίληπτον, πᾶσαν δὲ εὐσχερίαν, ἀναφερομένην ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν ταῖς καθημεριναῖς μετὰ πλείστον χωρῶν καὶ ἐμπορῶν σχέσεσιν, ἐκωλύοντες πάντοτε διὰ προσήκους τρόπον κατωρθώσας οὕτω ν' ἀφήσῃ πάντας εὐχαριστημένους.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Αἱ διαπραγματεύσεις Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Οἱ Ἀγγλοὶ ἐνῶ πρὶν ἐφώνηζον μὲ ὁσπιν δύνανται εἶχον ν' ἀποσυρθῇ ἡ Ρωσία καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ Ἀφγανικά σύνορα ἄλλως θὰ τιμωρηθῶσι διὰ τὴν αὐθάδειάν των, τῶρα λέγουν ὅτι καὶ τὸ Χερὰτ καὶ ἔλον ἀκόμη τὸ Ἀφγανιστάν ἂν καταλάβωσιν οἱ Ρῶσοι εἶνε ἀδιάρκαρον δι' αὐτοὺς, ἀρκεῖ νὰ ὀχυρώσῃ καλῶς τὰς Ἰνδίας των. Περίεργον ὁμῶς πῶς δὲν ἔλεγον τοῦτο ἐκ μίᾳ ἀρχῆς! Ἐδῶ φαίνεται ὅτι κάποια συνεννόησις ἔγινε μετὰ τῶν δύο τούτων Δυνάμεων τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα νὰ δοῦμεν ποῖα κεφαλὴ θὰ ὑποστῇ. Ὁ πονηρὸς Βίσμαρκ, ὁ ὁποῖος εὖρε φαίνεται ὑπόμολον καὶ στήριγμα καὶ ἀεχνῶς νινεῖ τὴν γῆν, δὲν συμφέρει εἰς τὰ σχέδιά του νὰ λυθῇ εἰρηνικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ ἀφ' ἑνὸς συμβουλεύει τὴν

Ρωσίαν εἰς κατακτήσεις ἐν τῇ Μέσῃ Ἀσίᾳ, ἀφ' ἑτέρου ἐρεθίζει παντοιοτρόπως τὴν Γαλλίαν κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Κατὰ τινὰ πολιτικὸν ἄνδρα, οἱ Ρῶσοι λέγουν ὅτι δύνανται νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα διὰ συνεννόησεως μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ πρὸς θυσίαν τῆς Πύλης καὶ τῆς Περσίας. Ἡ μὲν Ρωσία νὰ λάβῃ τὴν Κων)πολιν, ν' ἀφήσῃ δὲ τὴν Ἀγγλίαν ἐλευθέραν νὰ καταλάβῃ τὴν Σμύρνην ἢ καὶ οἷονδήποτε ἄλλο τμήμα τοῦ Ὀθωμ. κράτους. Τὴν Ἰνδικὴν ἐγγυᾶται νὰ μὴ προσβάλλῃ ἡ Ρωσία, ἀλλ' ἄλλο δὲν ζητεῖ εἰμὴ διέξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ νὰ λάβῃ τὸν λιμένα Βουτσὶρ ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὴν Περσίαν, καὶ τὸν λιμένα Βενδερ Ἀβᾶς πρὸς τὸ Βελουχιτάν, ὁ ὁποῖος κατ' ὄνομα διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ φιλοδοξία τῆς Ρωσσίας στρέφεται πρὸς τὴν Κων)πολιν, φαντάζεται δὲ ὅτι ἂν ἐπιτύγῃ τὴν συναίνεσιν τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ κατὰ τῆς Τουρκίας σχέδιά της, μικρὰν θὰ εὕρῃ ἀντίπραξιν παρὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων.—Εἰς ὑποδηματοποιεῖον τοῦ Βερολίνου παρήγγειλεν ἡ Ρωσία 130,000 στρατιωτικῶν ὑποδημάτων πρὸς χρῆσιν τοῦ πεζικοῦ παραδοτέων ὅσον ἐνίστι τάχιον. Ἐντὸς τοῦ Φιλ. καποδιστ. κόλπου (ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης) βυθίζει τορπίλλας εἰς τρόπον ὥστε διὰ νὰ εἰσέλθῃ ὁ ἀγγλικὸς στόλος πρέπει νὰ θυσιάσῃ ἄρκετα πλοῖα καὶ χιλιάδας ἀνθρώπων.

—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας νοσεῖ.—Χολέρα ἐν Ἰσπανίᾳ.

—Ὁ θανὼν μέγιστος ποιητὴς τοῦ αἰῶνός μας Βίκτωρ Οὐγὼ τὴν προτεραίαν τοῦ θανάτου του ἔδωκεν ἐν περικαλύμματι εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ Βακερὺ τὰς τελευταίας του θελήσεις αἵτινες εἰσὶν αἱ ἐπόμεναι: «Δωροῦμαι 50 χιλιάδων φράγκων εἰς τοὺς πτωχοὺς. Ἐπιθυμῶ νὰ μεταφερθῶ εἰς τὸ Νεκροταφεῖον ἐν νεκροκραββάτῳ τῶν πτωχῶν. Ἀποποιῶμαι τὰς εὐχὰς πάσης Ἐκκλησίας. Ἐξαιτοῦμαι δέσιν παρὰ πάσης ψυχῆς. Πιστεύω εἰς τὸν Θεόν.» Ἀπεποιεῖτο τὰς εὐχὰς τῶν ἱερέων τοὺς ὁποίους πάντοτε εὐφύεστατα ἐσατύριζεν. «Τὸ ὄχημα τῶν Ἐπισκόπων—ἔγραφέ ποτε—διέρχεται ὡς ἀστραπή, ἐν ὄνματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἐπεριπάτει ἀνυπόδητος».

—Τῆς Σάμου διοικητῆς διαρρίσθη ὁ Ἀλέξανδρος Καραθεοδωρῆς, τῆς δὲ Κρή-

της υποψήφιας τοιαύτης θρυλλείται δ' Ἀλέκο πιασῆς Βογορίδη.

— Ο Σάμπερλαιν δὲν ἐνέκρινε τὴν ἐκκένωσιν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. — Ἐπιστολὴ ἐστάλησαν ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸν Γουίλλιαμ νὰ μὴ ἀπέλθῃ τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ νὰ περιμένῃ ἐν Κάρφ νωτέρας δόξης. — Ὁ Αἰγυπτιακὸς Βόσπορος ἤρξατο τῆς ἐκδόσεώς του 5 χιλ. ἀντίτυπα ἐπωλήθησαν αὐθημερόν. — Ἡ Ἀλεξάνδρεια συνδέεται μετὰ τοῦ Καΐρου κατ' αὐτὰς διὰ τηλεφώνου.

— Διὰ τὴν νεωτάτην καὶ τελευταίαν κόρην τῆς Βασιλείας Βικτωρίας, τὴν πριγκηπέσσαν Βεατρίκην, νυμφευομένην ἤδη μετὰ τοῦ πρίγκηπος Ἑρρίκου Βάτεμπεργ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἑτησίᾳ ἐπιχορήγησις, διὰ ψήφων 337 κατὰ 38, ἐξ χιλ. λίραι. Ὁ Ἀκβουσέρ ἀπαριθμῆσας ὅσα πρὸς τὴν Ἀνασσα ὡς βασιλικὴ χορηγία διδόνται (495 χιλ. λίραι), καὶ ὅσα ὡς χορηγίαι εἰς τοὺς βασιλόπαιδας, συμποσομένων ὅλων εἰς 700 χιλ. λίρας κατ' ἔτος, θεωρεῖ τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπερβολικόν, καὶ "δὲν πρέπει, λέγει, νὰ δοθῇ νέα ἐπιχορήγησις, ὅφειλε δὲ ἡ Ἀνασσα νὰ σκέπτεται καὶ νὰ προνοῇ περὶ τῶν τέκνων της".

— Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν λαμπρὸν μῆτρον ἐφημέριον. Ἐλαίεν ἀπαντὰ τὰ ὑποπαιδία ἐν οἷς ὑπάρχουν γυναικὲς ἑλευθερίων ἡδυν. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐκείνου μέσῳ ὡς πράττουν ἰδοὺ οἱ ὑπαστηνόμενοι μας.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὁ κ. Μ. Steinberg ἀριστος βιβλιοδότης ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρην. — Σπεύσατε ὅσοι ἔχετε βιβλία καὶ θέλετε εὐχαριστηθῇ διὰ τὴν στερεότητα καὶ τὴν καλὴν εὐρωπαϊκὴν τέχνην του.

Διὰ τῆς ἐν τινι διαφορῇ τοῦ τελευταίου φύλλου περὶ τῆς συστάσεως σχολῆς ἐν τῇ Ἱερ. Μ. Μαχαίρας φράσεως "εἴθε νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλα μοναστήρια εὐπωτέρετα τὸ λαμπρὸν τοῦτο παράδειγμα", ἐνόμισάν τινες ὑπερνιττόμεθα τὴν Ἱ. Μ. Κύκκου. Πρὸς διαρκέσασιν λοιπὸν τῆς τοιαύτης ὑπονοίας λέγομεν ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου εὐμαίρως εὐτυχῶς πατέρων εὐπαιδευτῶν καλίστα συναισθανομένων τὰ καλὰ τῆς παιδείας, ὑπὸ δὲ τὴν διεύθυνσιν Ἡγουμένου πεφωτισμένου διατελοῦσα, ἀπὸ ἐτῶν ἤδη συντηρεῖ Σχολὴν ἐν ἣ διδάσκουσιν Ἑλληνικὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν πτερές τῆς Μονῆς τελειόφοιτοι τῆς Ἑλλ. Σχολῆς Λευκωσίας. Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Φίλη "Σάλπιγξ" [παλαιά]

Ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ ἀνέγνω διατριβὴν καθαπτομένην ἱατροῦ τινος καὶ φαρμακοποιῶ Ἀλευκωσίας ὅτι δῆθεν οὗτοι δημοσιεύουν τὰς ἀσθενείας τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. Πλὴν ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι τι κατὰ δικόμηνον ὑπὸ τοῦ νόμου, παρακαλῶ τὸν Καίσερλίτικα γράψαντα, ὅπως κρυβῇ ἀσφαλότερον, ἂν δὲν ἔγραψεν ἀναιδῆ ψευδῆ καὶ συκοφαντίας νὰ καταγγεῖλῃ ἀμέσως τὸν τε ἱατρὸν καὶ τὸν φαρμακοποιὸν διὰ νὰ λάβωσι τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην τιμωρίαν. Ἐάν τοῦτο δὲν πράξῃ, τὸν ἀποκαλῶ ἀνάνδρον συκοφάντην.

Εἰς ἁμερόληπτος.

Λευκωσία 15 [27 Μαΐου 85.

Ἐυρετε τί ἐκατάλαβα; [νὰ μὲ συγχωρῇ τε ὅμως πῶς μόλις τώρα τὸ 'κατάλαβα'] ἔάν κένεν δικαστήριον δίκαιον ἀποφασίσῃ νὰ κρεμασθῶσιν ὅλοι οἱ ἐφημεριδογράφοι, ἢ μετ' οἱ ἐφημεριδογράφοι τῆς Κύπρου (ἂ πᾶ μὲν ἄδικα τῶν ἀδίκων, καὶ πρῶτος ἐγώ. Ὅα μᾶς πάρῃ ἐς τὸν λαιμόν τευ τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκδῶσῃ μὲν τοὺς αὐτὴν χρυσὴν ἀπόφασιν καὶ ἡ ψυχὴ του δὲν θαῦρῃ ἄνεσιν. Μὰ διατί; ὅα μοῦ πῆτε τὸ διότι θὰ εἴς τὸ 'πῶ ὕστερα.

Τῷ ἐν Λευκωσίᾳ χωριανῷ μου.

[συνίχεαι ἐκ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ.]

Παρακατῶν λέγει "σὺ τε καὶ ὁ πατήρ σου προσπαθεῖτε νὰ συστήσετε εἰς τὸ χωριό, ὡς διδύκαλον τὸν πτωχὸν τῷ πλούτῳ κλ." Εἰπέ τῷ ὅτι ὁ "πτωχὸς τῷ πνεύματι", ὡς ὁ ἀγγίνους [ξεμυαλισμένος καὶ ἀγρίους γίνεται;] ἐκεῖνος τὸν ἀποκαλεῖ, ὃν μετὰ πολλοῦ πάθους ἀναφέρει, οὐκ ὀλίγον ὑπ' αὐτοῦ μισεῖται, διότι εἶνε ἐκεῖνος ὅστις ἀφήρησε τὴν μέχρι τινὸς περικαλύπτουσαν αὐτὸν λεοντήν, τὴν ἀπεκάλυψε καὶ τέλος τὸν ἐταπείνωσεν, εἶνε ἐκεῖνος ὅστις μαθητὴς ἐτί ὢν, ἐδέξασε νὰ διδάξῃ τελειοφροῦτος μαθητάς τους (τοῦ δολίως ὀπισθὲν σου κρυπτομένῳ) ἐπὶ πενταετίαν ὅλην δηλ. παρ' αὐτῷ μαθητεύσαντας (πρὶν ἢ παρ' αὐτῷ μαθητεύσασιν ἐγνωρίζῃ ὀρθὴν κάπως ἀνάγνωσιν) καὶ ὅμως μὴ δυνήθοντας νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν α' τοῦ ἑλλην. σχολείου τάξιν [ὡς φαντασθῇ πλέον ὁ κόσμος παύου εἶδους τσαρλατανοδιδάσκαλος εἶνε] εἶνε τέλος ἐκεῖνος ὅστις προτρέπῃ ἀνωτέρων τοῦ δωρεᾶν προϋγμύναζεν αὐτὸν τὸν υἱὸν τοῦ ἀχαρίστου ἐκεῖνου, ὅπως τὸν καταστήσῃ ἱκανὸν νὰ ἀκούσῃ μαθήματα τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου. Ὁ δὲ ἀχαρίστος ἐκεῖνος ἅμα μαθὼν τοῦτο, ὑπὸ πάθους πρὸς τὸν προγυμναστὴν ὁρμώμενος, ἔγραψε πρὸς τὸν υἱὸν του νὰ μὴ προγυμνάζηται ὑπὸ τοῦ "πτωχοῦ τῷ πνεύματι".

Ταῦτα πάντα, χωριανέ μου, εἰσὶ γεγενητά ἅτινα ἅπαντες ἐντεῦθεν ἀνομολογοῦσιν. Ἐννοεῖται οἰκοθεν λοιπὸν ὅτι, ὁ "πτωχὸς τῷ πνεύματι" οὐδεμιᾶς χρήζει συστάσεως, ἀλλ' ἐσσεῖ θὰ τυγχάνῃ μείζονος ὑποστηρίξεως ἢ ὁ ἐντιμὸς ὑποβολεὺς σου, διότι τὴν ἱκανότητά του ἐμαρτύρησαν καὶ θὰ μαρτυρήσωσιν ἐτι πράγματα καὶ οὐχὶ κεναὶ ἐπιδείξεις, οἷός τις προσπαθεῖ νὰ ἐπιδεικνύῃ ὁ ἴσως τῆς ἐποχῆς του. . . . Ἐν τέλει, χωριανέ μου, εἰπέ τῷ ὅτι ἐκεῖνος μὲν μὲ παραπέμπει εἰς τὸν Θεοφράστον, ὃν, ὡς ἐνὰ τῶν τῆς ἀρχαιότητος φιλοσόφων ἀσπάζομαι καὶ τιμῶ, ἐγὼ δὲ τὸν παραπέμπω καὶ δικαίως, εἰς τὸν Βάκχον, οὗ πιστότατος τυγχάνει ἀπαδός, ἐπίσης δ' εἰς τὴν γνωστὴν αὐτῷ π λ ὁ σ κ α ν , μεθ' ἧς εὐρίσκεται ἐν στενοτάτῃ σχέσει καὶ συναφείᾳ ἢ σαφέστερον καὶ ὀρθότερον εἰπεῖν, οὐδέποτε ἀποσπῶν αὐτὴν τῶν χειλέων του.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος, χωριανέ μου, πλείψ' ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ Χωριανός σου.

Ἐν Ἀρνάκι τῇ 26 Μαΐου 85.

Κύριε Συντάκτα!

Κατακλυσμός.

Πολλὰ καὶ μεγάλα προετοιμασίαι διηγεροῦντο διὰ τὴν πανηγύριν τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ διὰ τὴν περιεπιπορευομένην τῇ Σελτῇ ἡμῶν Ἀνασσα.

Τὸ ζήτημα ἀνημάρχει μὲς μὲ μέρη εἰς τὰς χεῖρας περιήχεται τῇ Προκυμαίνῃ, πολλοὺν δικαιώματα εἰς τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ στήσῃ τὰ παρατηρήματα αὐτῶν, καὶ πάλιν ἐν αὐταῖς τὰ πανηγυρικά των.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς Κυριακῆς αἱ ἀπειράριθμοι μουσικαὶ ἔχουν τοὺς διαφόρους χορούς των, ἵνα ἐρεθίσωσι τοὺς ἐπὶ τούτῳ κατελθόντας χωρικοὺς χορευτάς.

Τὰ ποτήρια ρακῆς συνεκρούοντο ἄλληλοδιαδόχως καὶ οἱ ἰδρωτὲς κρουνηδὸν ἔρρεον ἐκ τῶν μετώπων τῶν πανηγυριστῶν.

Τὰ ταούλλα καὶ οἱ ὀρνέδες ἀντηχοῦντες εἰς τὴν ἀντίπερα Συρακὴν ὄχθην, προσεκάθουν τοὺς μέλλοντας νὰ καταγίνωσιν εἰς λεμβοδρομίας.

Σημαῖαι ὅλων τῶν ἐθνῶν ἠωροῦντο εἰς τοὺς ἰστούς τῶν λέμβων καὶ τῶν μαγούνων, ὅπως συντελέσουν εἰς τὸν καλλωπισμὸν των, καὶ πικράλῃα πλήρη ρακῆς κατεβιδάζοντο ὑπὸ τῶν πανηγυριστῶν εἰς τὰς λέμβους, ἵνα διὰ ρακῆς καὶ ἀλμυροῦ ὕδατος ἰορτάσῃ καὶ ἐμβαπτίσῃ τὸν Ἑλληνισμόν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ἀπῆρτετο ὁμοῦ πρὸς τοῦτο μὲν ἱερὰ χεὶρ ὅπως τελέσῃ τὴν ὀργιστοτελεσίαν, καὶ τοιαύτη παρετηρήθη ἡ χεὶρ ἐνὸς διακόνου ἀρεσκομένου εἰς τὰς λεμβοδρομίας χάριν ἰσως. . . . Πρωτοφανὲς διὰ τὴν πανηγύριν, νὰ φαίνεται, ὡς νεάζων κομήτης τὸ τε

καλυμάχιον και μαλλιά, του εν λόγω Δια-
κόνου.

Τὸ ἐσπέρας τῆς Δευτέρας ἡ ἑορτὴ ἦτο
πλέων ἡ ζωηρά, διότι καὶ Βεγγαλικά φῶτα
ἐκαίοντο καθ' ὅλην τὴν πόλιν εἰς τιμὴν τῆς
Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης. Ἀργος.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

(συνέχεια)

Ἀρθ. 22. Ἀποῦ τοιοῦτοτρόπως ἐξελεγ-
χθῶσι, οἱ λογαριασμοὶ, εἰν ὑπάρχη περισ-
σεύμα τότε, ἀφαιρουμένων τῶν ἀναγκαίων
ἐξόδων, τῶν φόρων καὶ τοῦ πρὸς τὸν ἀρμό-
διον θρόνον ὠρισμένου κανονικοῦ, τὸ μὲν ἡ-
μισυ τοῦ περισσεύματος νὰ χρησιμεύῃ διὰ
τὰ ἐρεὰ ἄμφω καὶ ἐκεῖν τῆς ἐκκλησίας,
τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ εἰς ἐπιχορήγησιν τοῦ
Σχολείου τῆς κοινότητος ἢ τῶν κοινοτήτων
ἐπὶ ἀξιοχρέφ ἐγγυήσῃ.

Περὶ Μοναστηρίων.

23. Ἡ τῶν κτημάτων τῶν μοναστηρί-
ων διαχείρισις ὑπαγομένην εἰς δύο κατηγο-
ρίας, εἰς διατηρούμενα καὶ μὴ, δεόν νὰ γί-
νηται ὡς ἐξῆς: καθὼς καὶ πρὶν, οὕτω καὶ
ἐν τῷ μέλλοντι, τῶν μὲν διατηρουμένων μο-
ναστηρίων ἡ διαχείρισις νὰ γίνηται διὰ τῶν
ἡγουμένων ἢ ἐπιστατῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ
τῆς ἀδελφότητος καὶ ἐπικυρουμένων ὑπὸ τῆς
ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. [α] Ἀλλὰ κατ'
ἕτος νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρήσεως αὐ-
τῶν ἐνώπιον μιγμένης ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς
κληρικῶν καὶ λαϊκῶν· μετὰ δὲ τὴν ἐξελεγ-
ξιν, ἀφαιρουμένων τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν
καὶ κτηματικῶν φόρων, εἰν ὑπάρχη περισ-
σεύμα, νὰ χρησιμεύῃ ἢ εἰς ἐκπαιδεύσιν κλη-
ρικῶν ἐν ταῖς θεολογικαῖς σχολαῖς τῆς Ἱε-
ρουσαλὴμ καὶ τῆς Κων)πόλεως, διὰ τὴν
διδασκαλίαν τῶν ἑσῶν μαθημάτων καὶ τὸ
κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου· ἢ εἰς συντήρησιν
μιάς ἱερατικῆς σχολῆς πρὸς μόρφωσιν τοῦ
κλήρου, οὗτινος ἔχουσιν ἀπόλυτον ἀνάγκη.

Ἀρθ. 24. Τῶν δὲ μὴ διατηρουμένων
μοναστηρίων ἡ διαχείρισις δεόν νὰ γίνηται
ὡς καὶ πρὶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρχιε-
ρέων, ἀλλὰ νὰ ἐνοικιάζωνται τὰ κτήματα
ὑπὸ μιγμένης ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ὑπὸ
τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως, διὰ δημοπρα-
σίας καὶ νὰ παραδίδονται εἰς τὸν τελευταί-
ον πλειοδότην τὸν παρέχοντα ἀξιοχρεῶν ἐγ-
γυήσιν. Ἐκ δὲ τῶν προσόδων αὐτῶν, ἀφαι-
ρουμένων ὡς ἀνωτέρω, τῶν ἀναγκαίων δα-

[α] Ὅρα τὸν περὶ τούτων κανονισμόν
τῆς ἐκκλησίας τῆς Κων)πόλεως, ὅστις μετὰ
τινῶν μικρῶν τροπολογιῶν δύναται νὰ τῇ
εἰς ἐνέργειαν ἀπράλλακτος, ἅτε συντεταγμέ-
νος ὑπ' ἀνδρῶν σπουδαίων κληρικῶν τε καὶ
λαϊκῶν.

πανῶν, τὸ περισσεύμα νὰ χρησιμεύῃ πρὸς
συμπλήρωσιν καὶ συντήρησιν τῶν Μητροπέ-
λειων μετὰ τοῦ ἀναγκαίου αὐτῶν προσωπι-
κοῦ, μέχρις οὗ εὐρεθῇ ἄλλος τις τρόπος κα-
ταλληλότερος τοῦ παρόντος καὶ ἀσφαλέστε-
ρος. Ἐὰν δὲ καὶ ἐκ τῶν προσόδων τούτων,
μετὰ τὴν ἐξελεξίν, προκύψῃ πλεόνασμα νὰ
χρησιμεύῃ α'] εἰς συντήρησιν ἐνὸς διδασκα-
λείου πρὸς τελειοποίησιν δημοδιδασκάλων,
καὶ β'] εἰς συντήρησιν ἐνὸς ἀνωτέρου ἐκπαι-
δευτηρίου [Γυμνασίου] πρὸς διδάσασιν τῆς
μέσης λεγομένης παιδείας. [β]

Τέλος

†

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἄλλα τινὰ ἐποουσιώδη
ζητήματα κανονισθῆσονται ἀκολουθῶς, ἀνα-
λόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν
τῆς παρούσης ἐποχῆς. Σκοπὸς δὲ τοῦ παρόν-
τος σχεδίου, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ ἐρρέθη
δὲν εἶναι ἄλλος, εἰμὴ νὰ δοθῇ ἀφορμὴ ἢ
πρὸς συμπλήρωσιν τούτου ἂν ἔχῃ τι ὀρθόν,
διότι ἐκφράζει ὅλως διόλου γνώμην ἰδιωτι-
κὴν, ἢ νὰ γίνῃ ἄλλο πληρέστερον ἐπὶ τῶν
αὐτῶν βάσεων, αἵτινες ἐν περιλήψει περιέ-
χουσι τ' ἀναγκαιότερα, διότι βασιζονται,
ὡς καὶ αἱ παραπομπαὶ δηλοῦσιν, εἰς τε
τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς τῆς ἐκκλ. τῆς
Κων)πόλεως, εἰς τὸν κατὰστακὸν νόμον τῆς
ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ Βεράτιον
τῶν Ἀρχιεπισκόπων ἐπὶ τῆς προκατόχου
Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν παρ' ἡμῶν ἐπικρα-
τοῦσαν συνήθειαν. Ταῦτα ἔπειτα οὐδεμιᾶς
ἐξίσεως. Ἀν δὲ τις ἄλλος ἔχῃ καταλλη-
λότερον σχέδιον νὰ προτείνῃ, λεγέτω καὶ
συμβουλευέτω τὰ δέοντα, ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὅ-
ψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Διότι τὸ ζήτημα
εἶναι ἀπλῶς οικονομικὸν ἢ διαχειριστικὸν
καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ Νομοθε-
τικῷ Συμβουλίῳ, ἵνα λάβῃ ἰσχὺν νόμου.
Ἄλλως εἰς μάτην κοπιῶμεν ματαιολογοῦν-
τες ἄνευ οὐδεμιᾶς πρακτικῆς ὠφελείας.

(β) Ἐὰν ἐγκριθῇ νὰ συγχωνευθῶσιν, αἱ
εἰς εἶδος λεγόμεναι ζητεῖται, μετὰ τῶν λαι-
τουργικῶν καὶ νὰ ἐριεθῇ ποσὸν τι χρηματι-
κόν, ὅπερ ἐκάστη εὐκογένεια νὰ δίδῃ ἀνα-
λόγως τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς ἐν ἐπὶ τοῖς
ἐκατὸν π. χ. ἢ δὲ διανομῇ νὰ γείνη ἢ ἐπὶ
τοῦ φόρου τῆς δεκάτης (ἐφ' ὅσον εἶναι ἐν ἐ-
νεργείᾳ) καὶ τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος
(πτεμεῖ τοῦ) ἢ ἐπὶ τοῦ κτηματικοῦ καὶ τοῦ
ἐπιτηδεύματος, τότε, ἀλλὰ τότε μόνον, εἶναι
ἐλπίς νὰ εὐρεθῇ ποσὸν ἱκανὸν νὰ ἐπαρκέσῃ
καὶ πρὸς συντήρησιν τῶν Μητροπόλεων καὶ
πρὸς διὰδοσιν τῆς παιδείας. Ἄλλως μάτην
κοπιῶμεν. Τὸ ἐν τοῖς οἰοθὰ ἦνε ποσὸν ἀ-
σφμαντὸν διὰ τὸν λαόν, διότι δὲν εἶχε νέος
φόρος, ἀλλ' ἐκποίησις τοῦ ὅ, τι ἔδιδε πρὶν
σημαντικὸν δὲ διὰ τὸν ἀνωτέρω κοινοφελῆ
σκοπὸν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ. 192—195
,, συνήθη γερὰ,, 170—185
,, χαλασμένα 120—160
Ρακή σοῦμα ἡ δὲκ παρ. 60—65.
σταφίδες 44—46
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ. 24—27.
κριθὴ ,, ,, 13—14.

Λύσις τοῦ 63 αἰνίγματος

Ἐπ—εν—δύτης.

Αὐτὴρ ὁ κ. Ν. Κάρταλις Λεμησσοῦ.

Αἶνιγμα 64

Μὲ τὸν πόδα μου τὸν Ξέρην
καὶ τὸ ξίφος τοῦ πατῶ
τὴν καρδίαν καὶ τὸ κεφάλι,
ἡ γυνὴ εἰς τὴν ἀγκάλην
μου κρατεῖ καὶ τὴν κρατῶ.
Ἄν τὰ δῶ μ' αὐτὰ ἀφήσῃ,
ἄνευ τῆς οὐδᾶς θὰ ζήσῃ.
Ἐπ' αὐτῆς τότε θὰ στέκω
θὰ σ' ἀνοίγω τοὺς αἰθέρας
καὶ θὰ βλέπῃς τοὺς ἀστέρας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τι-
μὴν νὰ γνωστοποιήσω τοῖς ἀξιολογίμοις
συμπολίταις μου, ὅτι ἐσχάτως ἐπιστρέ-
ψας ἐκ τῆς ἐν Βηρυτῷ Ἀμερικανικῆς
Σχολῆς ὅπου διετελοῦν σπουδάζων τὴν
Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, προτίθεμαι νὰ πα-
ραδίδω ἰδιαιτέρως εἰς τὸν βουλόμενον
ἀντὶ συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Δύναμαι δὲ νὰ νатаστήσω μνητὰς
ἱκανοὺς διὰ τὴν τρίτην τάξιν, ἧτοι Juni-
or Class, τῆς προμνημονευθείσης Σχο-
λῆς.

Λευκωσία 31. 5. 85.

Ἀγαθοκλῆς Λ. Χριστοφίδης.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ)
παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Καστὰν πω-
λεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κατὰ τὴν
γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πῆχεις, βάθος δὲ
40 μετὰ τινῶν ἐν αὐτῷ θεμελίων.—Πω-
λεῖται ἐπίσης μία μερίς (τὸ 1/40) τῆς
Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης
δπὸ τοῦ Καπτὰν Δημητρίου Μαρνέρου.—
Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440
καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χί-
ου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100
ὀκάδων. Περὶ ὅλων τούτων ὁ βουλόμε-
νος ἀποσταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον
Χρηστοφάκην Τελεδάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.